

## 50.000 kroner sparet på gran

### En fælles indkøbsaftale mellem kirkegårdene i Kerteminde Provsti sparer hvert år provstiets sogne for mange penge

Gran, sommerblomster, græsfrø og håndredskaber. Det er nogle af de ting, som 11 ud af 14 af kirkegårdene i Kerteminde provsti køber ind i fællesskab. Og det er sund fornuft, fortæller tovholder på de fælles indkøb og kirkegårdsleder i Kerteminde sogn, Ulrik Christiansen:

- Vi sparer to kroner på hvert kilo gran, vi bruger. Jeg køber samlet 25 tons, og det vil sige, at vi sparer 50.000 kroner samlet set for hele provstiet på en gransæson. Vi har også ganske store besparelser på forårs- og sommerblomster, hækplanter, gødning og kalk, græsfrø og håndværktøj, som vi kan købe ind til cirka halv pris i forhold til almindelig butikspris.

Udover de fælles indkøb har Kerteminde Sogn for nylig ansat en mand på Kerteminde kirkegård, som har kompetencer inden for maskiner. Og med hans hjælp kan de små sogne få repareret deres maskiner billigere, fordi Kerteminde Sogn ikke skal tjene på reparationerne. Ordningen har ikke kørt et helt år endnu, men Ulrik Christiansen vurderer, at provstiet samlet set kommer til at spare mellem 20.000 og 25.000 kroner om året i udgifter til reparation af maskiner.

Samarbejdet mellem kirkegårdene har en hjemmeside, [www.graverforum.dk](http://www.graverforum.dk), hvor graverne kan gå ind og hente bestillingssedler. Der er også kommentarbokse, og er der fx en kirkegård, der har for meget af noget, kan man lægge det ind, så de andre kirkegårde får mulighed for at bruge det i stedet. Kerteminde kirkegård have fx en maskine, som de ikke længere brugte, og den fandt et nyt hjem i et mindre sogn via [graverforum.dk](http://graverforum.dk). På den måde hjælper sognene også hinanden.

#### Fællesskab først

De mange besparelser skal dog ses ud fra et samlet regnestykke for provstiet, forklarer Ulrik Christiansen, og det kræver noget af alle de involverede sogne:

- Man skal tænke i fællesskab i stedet for kun at fokusere på sin egen kirkegård. Man skal tænke: "Det kan godt ske, at en ordre koster en krone mere for mig, men samlet set sparer vi to kroner i provstiet". Og "Hvis jeg venter med at få gran til i morgen, går logistikken lettere op i forhold til de andre sogne". Det kan godt være en svær øvelse at tænke på fællesskabet fremfor ens eget sogn, men den er også spændende, siger kirkegårdslederen.

#### Netværk og øget samarbejde

Økonomisk set giver indkøbsfællesskabet altså god mening. Men ordningen har også givet graverne på provstiets kirkegårde et tættere arbejdsfællesskab, fortæller Ulrik Christiansen:

- En anden gevinst er, at graverne i vores "Graverforum", som vi kalder samarbejdet, har fået nogle kolleger, som det er lettere at henvende sig til i dagligdagen, fordi vi nu kender hinanden. Vi har besøgt hinandens kirkegårde og leverandører. Og vi har gjort en del for at løfte den faglige standard.

Det nye fællesskab og de økonomiske fordele er dog ikke kommet uden hårdt arbejde:

- En tovholder er en forudsætning for, at det kan lade sig gøre at lave et indkøbsfællesskab som vores. Vi har også en lille bestyrelse bag ordningen. Den består af mig som født medlem, to gravere, som er med for to år ad gangen, og en repræsentant for menighedsrådet, som også vælges for to år. Vi gør et stort stykke arbejde, men det er bestemt timerne værd. Vi sparer penge, og der er for mig ingen tvivl om, at der er så væsentlige bløde værdier i samarbejdet, at jeg kun kan anbefale det, slutter Ulrik Christiansen.